

Lovforslag nr. L 184. Fremsat den 13. februar 1979 af Grethe Fenger Møller (KF), Ninn-Hansen (KF), Poul Schlüter (KF) og Palle Simonsen (KF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 471 af 25. august 1978, som ændret ved lov nr. 555 af 15. november 1978 og lov nr. 637 af 13. december 1978, foretages følgende ændringer:

1. I § 31 udgår *stk. 2.*

2. I § 46, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår ordene »for indtil 6 dage om ugen«.

3. § 46, *stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

»Dagpengenes størrelse fastsættes af kassen for et år ad gangen med virkning fra 1. januar.«

4. I § 46 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Dagpengene kan højst fastsættes til et beløb, der for en uge for heltidsforsikrede udgør 1.434 kr. og for deltidsforsikrede 954 kr.«

5. I § 51 indsættes efter *stk. 3* som nye stykker:

»*Stk. 4.* For et medlem, der i uafbrudt 1 år har modtaget dagpenge efter *stk. 1-3*, kan dagpenge højst udbetales med 8/10 af de i *stk. 1* og *2* anførte beløb.

Stk. 5. Et medlem, der har modtaget dagpenge efter *stk. 4*, opnår ret til dagpenge efter *stk. 1*, når medlemmet har været i uafbrudt beskæftigelse i 13 uger.«

Stk. 4 og *5* bliver herefter *stk. 6* og *7*.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Hensigten med lovforslaget er dels at fjerne arbejdsministerens bemyndigelse til at nægte anerkendelse af arbejdsløhedskasser med 1000 medlemmer eller derover, dels at ophæve den automatiske regulering af dagpengeydelse, således at der bliver givet folketinget direkte adgang til at bestemme dagpengenes størrelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Arbejdsministerens bemyndigelse til at nægte anerkendelse af arbejdsløhedskasser, der opfylder betingelserne i § 32, foreslås ophævet. Herefter vil arbejdsløhedskasser med 1000 medlemmer eller derover normalt kunne forlanges anerkendt.

Til nr. 2-4

Formålet med de foreslåede ændringer er at ophæve den automatiske regulering af dagpengeydelse, der finder sted 2 gange om året.

Forslagsstillerne mener, at reguleringen af dagpengene på linje med andre ydelser bør foretages af folketinget.

Regeringen har påpeget nødvendigheden af, at der på såvel det private som det offentlige arbejdsmarked føres en streng indkomstpølitik.

Folketinget bør være ansvarlig for, at der er en nøje sammenhæng mellem lønudviklingen på arbejdsmarkedet og stigningen i dagpengestørrelsen.

Lovforslaget er hverken begrundet i et ønske om at hæve eller nedsætte dagpengene, men udelukkende begrundet i et ønske om at fjerne den automatiske regulering. Derfor er den maksimale dagpengesats i den foreslåede affattelse af lovens § 46, stk. 3, fastsat til de pr. 1. januar 1979 gældende maksimale dagpengesatser.

Forslagsstillerne mener, at det kan være naturligt, om man en gang om året tog stilling til, om der var behov for en regulering.

Forslagsstillerne mener, at de foreslåede ændringer er udtryk for en administrativ forenkling.

Til nr. 5.

Den foreslåede regel tilsigter at skabe en vis parallelitet med sygedagpengesystemet. Der tilsigtes endvidere skabt et incitament for den arbejdsløse til at søge at skaffe sig et arbejde, inden vedkommendes arbejdsløshed får en mere permanent karakter.